

מ"י 8494/06/16 - מדינת ישראל נגד נתנאל אלמו

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"י 8494-06-16 מדינת ישראל נ' אלמו

08 יוני 2016

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

החשוד

נתנאל אלמו

נוכחים:

מטעם המבקשת: רס"מ חי אבנעים

מטעם החשוד: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד דניאל וייס מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של החשוד למשך 5 ימים בגין חשד לתקיפת שוטרים וחבלה במזיד ברכב, וזאת בהתאם להצהרת תובע שהוגשה היום בעניינו לעיון בית המשפט.

סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לעניינו דברי כב' השופט עמית בבש"פ

1270/14 מיום 20/3/14 :

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף חומר ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, וכן בהצהרת התובע, נחה דעתי כי קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתו בדין והכל כאמור בשלב הדיוני בו אנו מצויים. יצוין, כי החשוד בחקירתו טוען כי אינו זוכר את האירוע כלל.

כמו כן שוכנעתי מחומר החקירה שנאסף עד כה כי שחרור החשוד בשלב זה, מקים יסוד סביר לחשש לסיכון שלום הציבור וביטחונו, וכן חשש לשיבוש הליכי משפט נוכח העובדה כי רוב העדים אשר נחקרו הינם בני משפחתו, דבר המקים לכאורה עילה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדו, והכל תוך שימת דגש על שלב הביניים בו אנו נמצאים בין החקירה שהסתיימה לבין הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים.

הוצגה כאמור בפני הצהרת תובע המצהירה כי יש מקום לכאורה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדו.

כנדרש, גם על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים וההלכה הנוהגת בעניין שקלתי אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה והגעת למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו בשלב זה. לשם כך, שמעתי את אביו של החשוד אשר הינו שוטר במשטרת ישראל, והתרשמתי כי מדובר באדם רציני אשר מבין את חומרת העניין ואת משמעות הפיקוח.

על אף האמור, מטרידה עד מאוד העובדה כי החשוד כלל אינו זוכר את נסיבות האירוע, אשר לכשעצמו הינו חמור עד מאוד. בין היתר תקף החשוד שוטרים, השליך לעברם חפצים וגרם לאחד מהשוטרים חבלה וכן נזקים לניידת

המשטרתית. העובדה כי החשוד כלל אינו זוכר את האירוע מלמדת כי אירוע נוסף של אובדן שליטה עלול להתרחש, זאת כמובן בהתחשב בכך שאירוע זה נבע משתייה מופרזת של אלכוהול כאשר אין לבית המשפט כלים בשלב זה לבחון האם מדובר באירוע חד פעמי או בבעיה עמוקה הרבה יותר אותה יש לבחון על ידי גורמים מקצועיים.

מדובר בחשד לביצוע של עבירות חמורות המלמדות על מסוכנות, המצדיקה מתן אפשרות למבקשת להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים, ובחינת בקשה זו על ידי בית המשפט.

לא התרשמתי כי נדרש זמן רב לגיבוש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים במקרה זה, ולכן **אני מורה על הארכת מעצר החשוד עד ליום 9.6.16 שעה 13:00.**

לבקשת הסנגור הדיון בבקשת המעצר יתקיים לאחר השעה 11:00.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ו, 08/06/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט